

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5Nt/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010678
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713010678.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka, a prísediacich Ing. Jaroslava Belláka a Márie Greguškovej, v trestnej veci odsúdeného U. P., o návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 08.11.2013 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 243/2009 zo dňa 23.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 To 104/11 zo dňa 02.06.2011 zamietá, pretože nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 2T/243/2009-1406 zo dňa 23.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/104/2011 zo dňa 02.06.2011 bol U. P. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Návrhom doručeným súdu dňa 27.08.2013 požiadal odsúdený U. P. o obnovu konania z dôvodu, že svedok Y. F. potvrdí skutočnosť, že videl na parkovisku pred obchodným domom Lidl osobu O. W. a Y. O. ako sa na parkovisku spolu rozprávajú a O. W. dával do ruky predmet v tvare gule vo veľkosti tenisovej loptičky, ktorá bola obalená bielou lepiacou páskou. Podľa jeho názoru ide o dôkaz súdu skôr neznámy. V návrhu ďalej uviedol, že obnovu konania žiada s poukazom na článok 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase keď bol čin spáchaný. Z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva zásada, že ak dvaja rôzni páchatelia spáchajú rovnaký trestný čin za rovnakých okolností a v rovnakej miere závažnosti, mali by dostať rovnaký trest, na základe rovnakej trestnosti, bez ohľadu na to, či jeden z týchto páchatel'ov spáchal trestný čin v minulosti. Aplikovaním § 37 písm. m) a § 38 ods. 5 Trestného zákona v jeho prípade došlo k diskriminácii, pretože páchatel', ktorý sa už predtým dopustil trestného činu, alebo ak spáchal už predtým zločin, sa týmto ocitá v inom postavení pred zákonom, to znamená, že sa na neho hľadí inak pri ukladaní trestu než na páchatel'a, ktorý sa trestného činu predtým nedopustil. Na záver poukázal na článok 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorý zakazuje diskrimináciu na akomkoľvek dôvode. Na základe uvedených skutočností preto žiadal o povolenie obnovy konania.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2013 odsúdený U. P. uviedol, že zotrváva na písomne podanom návrhu na povolenie obnovy konania. Na tomto verejnom zasadnutí bol vypočutý svedok Y. F., ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že odsúdeného U. P. pozná asi 15 rokov. S odsúdeným sa stretol na vychádzke v ÚVTOS a náhodne pred ním spomenul meno O. W.. Pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody stretol O. W. pred Lidlom oproti železničnej stanici vo G.. Tam ho oslovil O. W. spolu s Y. O., keď od neho pýtali cigarety, a pri tomto svedok videl, ako W. dával O. nejaký predmet, bola to loptička z lepiacej pásky. V tom čase tomu však neprikladal dôležitosť. Potom v ÚVV W. spomínal, že U. P. je komplicom v nejakej drogovej trestnej veci, a že ho vyšetrovatelia donútili usvedčiť P., ako výmenu za

to, že on nepôjde do väzby. Stretnutie medzi ním, W. a O. sa udialo v roku 2009 niekedy koncom marca, respektíve začiatkom apríla, tesne pred Veľkou nocou, bolo to pred Lidlom oproti železničnej stanici. Spomínaný predmet, loptičku z lepiacej pásky, svedok videl naposledy u O. pred Lidlom. Toto celé mu W. vysvetľoval tak, že ho k tomu prinútila polícia, a ako odmenu za usvedčenie U. P. mu sľúbili prepustenie z väzby. Svedok sa o skutočnosti, že bol U. P. odsúdený dozvedel v roku 2011, keď bol s O. W. v ÚVV. Tieto skutočnosti svedok uviedol odsúdenému U. P. toto leto v roku 2013, keď išiel eskortou spolu s O. W., a znovu si spomenul na tie veci, ktoré mu O. W. v minulosti rozprával.

Na overenie skutočností, ktoré uviedol Y. F. vo svojom výsluchu, súd predvolal na verejné zasadnutie na deň 08.11.2013 odsúdeného O. W.. O. W. vo svojom výsluchu uviedol, že Y. F. pozná z videnia a vie, že to bol narkoman. Ďalej uviedol, že dňa 03.04.2010 Y. F. pred obchodným domom Lidl vo G. nevidel. Svedok tam mal dohodnuté stretnutie s Y. O., ktorý mu mal dať heroín za výmenu za nejaké skladačky. Na toto stretnutie prišiel, avšak Y. O. pre neho ešte nemal drogy, preto svedok sadol do auta a išiel do Z. K. vyzdvihnúť dcéru U. P.. Ako odchádzal z autobusovej stanice ešte videl, ako Y. O. hádže nejaký guľatý predmet za novinový stánok. Či tam bol v tom čase aj Y. F., toto nevedel uviesť, ale nevedel to ani vylúčiť. Ďalej uviedol, že v tom čase tam bol aj U. P., ktorý ale čakal len na svoju dcéru. Na otázku obhajcu, aby svedok vysvetlil zmeny v jeho výpovediach v prípravnom konaní pôvodného trestného konania, svedok uviedol, že tá výpoveď z prípravného konania nie je pravdivá, nakoľko bol pod nátlakom, boli mu ponúkané aj nejaké drogy na polícii a zo zlosti na U. P. vypovedal tak ako vypovedal. Na otázku odsúdeného U. P., aby presnejšie opísal, ako videl Y. O. hádzať nejaký predmet na novinový stánok, svedok uviedol, že sa rozlúčil s Y. O., s tým, že mu má zavolať, keď bude mať pre neho pripravené drogy, a Y. O. išiel do centra G. poza novinový stánok, a vtedy ich svedok videl ako Y. O. vytiahol niečo z vrečka, nejaký guľatý predmet a hodil ho za novinový stánok vedľa stĺpa. Na záver svojej výpovede uviedol, že si nepamätá, že by Y. F. od neho pred Lidlom v ten deň pýtal cigarety. V tom čase mal však krízu, abstinenčné syndrómy, preto toto nemôže jednoznačne vylúčiť, ale nemôže to ani potvrdiť.

Prokurátor na záver verejného zasadnutia uviedol, že dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle Trestného poriadku je nová skutočnosť, alebo nový dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. V tomto konaní však nebola uvedená žiadna nová skutočnosť. O. W. mal pôvodne dve verzie výpovede, z ktorých jedna už bola potvrdená aj Krajským súdom v Banskej Bystrici. V pôvodnom konaní bola osoba Y. O. označovaná stále len prezývkou, a O. W. si na neho spomenul až v čase, keď už Y. O. nežil. Podľa jeho názoru ide o klasické zhodenie viny na niekoho, kto už nežije a nemôže sa brániť. Poukázal na to, že výpoveď O. W., ktorou usvedčoval U. P., vyhodnotil aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozsudku zo dňa 02.06.2011, kde podrobne vysvetlil prečo za dôveryhodnejšiu považuje výpoveď, v ktorej W. usvedčuje U. P.. Túto jeho výpoveď podporujú aj ďalšie dôkazy, ktoré boli v pôvodnom konaní vykonané. O. W. na verejnom zasadnutí neuviedol žiadne nové skutočnosti. Vo vzťahu k výpovedi Y. F. poukázal na to, že túto treba hodnotiť aj vo vzťahu k predchádzajúcemu návrhu na povolenie obnovy konania, keď Y. F. od roku 2011 vie od O. W. nejaké nové skutočnosti, ale vypovedá o nich až v roku 2013, keď je vo výkone trestu odňatia slobody aj s odsúdeným U. P.. Poukázal na to, že iný odstupom času zabúdajú, ale naopak Y. F. si s odstupom času spomína. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Obhajca odsúdeného na záver verejného zasadnutia poukázal na základné zásady trestného konania, ako aj na skutočnosť, že vinu možno uznať len v prípade ak neexistujú žiadne rozumné dôvodné pochybnosti. Práve toto je prípad, keď existuje viacero dôkazov vykonaných tak v pôvodnom konaní, ako aj v tomto konaní, ktoré vinu odsúdeného spochybňujú. Poukázal na to, že výpovede O. W. a Y. F. nie sú izolovanými výpoveďami, ale že obaja svedkovia sa vyjadrili k situácii, pri ktorej došlo k odovzdaniu psychotropných látok na autobusovej stanici vo G.. Ďalej poukázal na výpovede svedkov z predchádzajúceho konania o povolení návrhu na obnovu konania, ktoré potvrdzujú skutočnosti uvedené v rámci tohto konania o povolení obnovy konania. Y. F. začali dávať zmysel veci, ktoré videl pred obchodným domom Lidl a o ktorých mu rozprával O. W., preto o nich vypovedal až s odstupom času. Z uvedeného je zrejmé, že je tu viac rozumných pochybností, ktoré spochybňujú odsúdenie U. P.. Preto by v obnovenom konaní malo byť vykonané dokazovanie, v rámci ktorého by sa odstránili všetky rozpory a pochybnosti a preukázal by sa opak, a to, že U. P. je nevinný. Na záver poukázal na to, že O. W. podrobne vysvetlil prečo v prípravnom konaní najskôr usvedčoval U. P., a prečo potom zmenil svoju výpoveď. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby súd návrhu vyhovel a povolil obnovu konania.

Odsúdený U. P. na záver verejného zasadnutia uviedol, že v tomto konaní bola uvedená nová skutočnosť a to výpoveď Y. F., ktorý uviedol, že videl O. W., ktorý dáva nejaký predmet Y. O.. Toto je podľa neho na rozdiel od názoru prokurátora nová skutočnosť, relevantná pre povolenie obnovy konania. Vo vzťahu k výpovedi Y. F. uviedol, že nemôže ovplyvniť to, kto a kedy sa dostane do výkonu trestu odňatia slobody spolu s ním. Preto nie je možné konštatovať, že svedok Y. F. je účelový. Ďalej poukázal na všetky skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom písomnom návrhu na povolenie obnovy konania, najmä čo sa týka posudzovania trestnosti činu a osoby páchatel'a. Taktiež žiadal, že v prípade, ak prokurátor označí svedka za nedôveryhodného, hoci bol tento riadne poučený a zložil prisahu, aby túto skutočnosť aj prokurátor nejakým spôsobom preukázal, a nezakladal svoje tvrdenia o nedôveryhodnosti svedka len na svojich domnienkach. Na záver poukázal na to, že aj súdna prax pozná prípady, keď sa po rokoch objavia svedkovia, ktorí uvedú nové skutočnosti, ktoré boli v pôvodnom konaní neznáme. Preto žiadal, aby súd jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. A v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Do konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Odsúdený U. P. ako jeden z dôvodov na povolenie obnovy konania uviedol výpoveď Y. F., ktorá je podľa neho novým dôkazom súdu skôr neznámym. Túto výpoveď však súd vyhodnotil ako účelovú. V pôvodnom konaní bolo vykonaných množstvo dôkazov, ktoré jednoznačne preukázali vinu odsúdeného U. P.. V pôvodnom konaní bolo vypočutých niekoľko svedkov, ale ani jeden z nich nespomenul osobu Y. F., ktorý by mohol k tejto trestnej veci uviesť nejaké relevantné skutočnosti. Samotný Y. F. o skutočnostiach týkajúcich sa trestnej veci odsúdeného U. P. začal vypovedať až potom, ako nastúpil výkon trestu odňatia slobody v rovnakom ústave ako odsúdený U. P.. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obdobne tak bolo aj v prípade prvého návrhu odsúdeného U. P. na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1Nt/16/2012, keď sa až s odstupom niekoľkých rokov objavili noví svedkovia, ktorí uvádzali nové skutočnosti výlučne v prospech odsúdeného U. P.. Svedeckú výpoveď Y. F. v konečnom dôsledku ani nepotvrdil O. W.. O. W. uviedol, že si nespomína, že by v uvedený deň pred Lidlom videl osobu Y. F.. O. W. len zotrval na tej svojej výpovedi z pôvodného konania, v ktorej už z trestnej činnosti U. P. neusvedčoval, ako aj na výpovedi z konania o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1Nt/16/2012. Z uvedeného je zrejmé, že ani výpoveď Y. F. a ani výpoveď O. W. nie sú novými skutočnosťami ani novými dôkazmi, ktoré by v spojení s dôkazmi súdu skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného U. P.. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že vina odsúdeného U. P. bola v pôvodnom konaní jednoznačne preukázaná nielen svedeckými výpoveďami, ale najmä vykonanými odposluchmi, ako aj znaleckými posudkami. Preto aj súd výpovede svedkov, ktorí s odstupom niekoľkých rokov uvádzajú nové skutočnosti, a vinu priznávajú osobe, ktorá je už mŕtva, považuje jednoznačne za nedôveryhodné, a za také, ktoré nemôžu byť relevantným podkladom pre povolenie obnovy konania.

Vo vzťahu k namietanej diskriminácii odsúdeného a k porušeniu článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky súd uvádza, že k diskriminácii zo strany súdu vo vzťahu k odsúdenému nijakým spôsobom nedošlo. Skutočnosť, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný znamená, že súd je povinný aplikovať všetky ustanovenia Trestného zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. To znamená, že súd musí skúmať jednak poľahčujúce okolnosti, jednak priťažujúce okolnosti, ako aj predchádzajúce odsúdenia páchatela trestného činu. Vzhľadom na uvedené súd preto v pôvodnom konaní správne aplikoval § 37 písm. m) a § 38 ods. 5 Trestného zákona, keď musel prihliadnuť na to, že odsúdený U. P. už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, a že v jeho prípade išlo o opätovné spáchanie zločinu. Tu súd v podstate zohľadnil skutočnosť, že odsúdený U. P. je recidivista, ktorý znovu spáchal trestný čin po tom, ako ho súd právoplatne odsúdil za iný, predchádzajúci trestný čin. Ustanovenia o trestnom postihu recidívy sú zakotvené vo všetkých trestných zákonoch členských štátov Európskej únie a preto správnym aplikovaním trestného zákona nemohlo dôjsť k porušeniu článku 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Na základe vyššie uvedených skutočností musí súd konštatovať, že odsúdený U. P. vo svojom návrhu neuviedol také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine, čím neboli splnené podmienky predpokladané v § 394 ods. 1 Trestného poriadku pre povolenie obnovy konania. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.
Sťažnosť má odkladný účinok.